

Z KRAKOWA DNIA 7. PAZDZIERNIKA 1812 Roku WE SRODE

Już więc Moskwa, ta starodawna-Carów Stolica, która od 200 lat od czasow panowania Zygmunta IIIgo obcego nie widziała żołnierza, Bohaterowi wieku swe otworzyła bramy; wszedł tam bowiem Najjaśniejszy Cesarz Francuzow dnia 14go Września r. b. na czele niezwykłej armii, do której wojsko Polskie należec ma honor, po walcey bitwie pod Mozayskiem stoczoney, w której Moskałe na głowę pobici zostali.

Cios ten zadany Moskałom, przez opanowanie ogromnego Miałta, bez którego Peterzburg pierwszych pozbawiony został potrzeb, przyspieszy dopięcie celu przez Wielkiego Napoleona zamierzonego; ileż stąd powodow radości! ubiegaia się wszystkie Departamenta okazać ią publicznie; podobnie i Departament Krakowski dzień 2gi bież. m. tej poświęcił solenności, i tak zaraz rano huk z dział miejscowych ogłosił dnia uroczystość, pożaley

Po zgromadzeniu się Władz miejscowych w Kościele Archipresbyteralnym odprawił JW. Biskup Senator, uroczyste nabożeństwo na podziękowanie Panu Zastępow. — Wśród huku powtórzonego z dział, odśpiewano *Te Deum*, a wniesiony przez JW. Prefekta po nabożeństwie odgłos: "Niech żyje Cesarz Napoleon Wielki, Zbawca Nasz!", powtarza-

no z uniesieniem. — Oddział Pułku 12go czynił służbę. Z powodu zaś tej uroczystości, iako i przy otwarciu dnia tego rocznych kursow w Szkole Główney Krakowskiej, naśląpito posiedzenie Akademiczne za zczycone przytomnością wyższych Urzędnikow, Dam, i innych licznych gości. Na poiedzeniu takowym, czytana była przez Ur. Józefa Łęskiego, Dziekana wydziału filozofii, i Professora Astronomii, Rozprawa o Nauce przyrodzenia. Wytknąwszy mowca, niektóre korzyści z rozważen przyrodzenia w iego podziatach roślinnym, zwierzęcym i kopalnym, zażtanował się szczególniey nad Astronomią, iako nad Nauką wznoszącą umysł i podaiącą naydoskonalsze i naydawniejsze pasmo docieczeń, a zwróciwszy głos do młodzi, piękną i flosowną odezwą zakończył rozprawę.

Z Wilna d. 25. Września.

Wyszło tu następujące urządzenie wydane d. 17 b. m.

Kommissya Rządu tymczasowego w Wielkim Xięstwie Litewskim.

Pamiętny w dzieiach Polski Seym Konfitycuyyny przez ustawę w roku 1789 ogłoszoną, pod tytułem pomnożenie dochodu z papieru sęplowanego przeznaczył, ażeby osoby stanu duchownego, zaszczycone godnościami i urzędami kościelnymi, na powiększenie sił narodowych, złożyły,

na raz ieden do skarbu publicznego opłaty od swych przywilejow i prezent wespół z piątym procentem od czteroletniej intry.

Ustawa ta nietylko iako prawo Polskie wyciąga exekucyi, lecz nigdy przyzwoliciey i z większym pożytkiem wykonaną bydź nie może, iak w terażniejszey nagłej potrzebie ratowania powstającej Oycyzny, która zostawszy przywroconą, powroci także przezacnemu Duchowieństwu tę całą świetność i te wszystkie prerogatywy, których ono w kraiu naszym nieprzerwanie przez kilka wiekow używało.

Z chlubą można to wspomnieć, iż w żadnym kraiu Duchowieństwo nie okazało nigdy tyle dowodow patryotyzmu, prawdziwego przywiązania i poświęcenia się dla Oycyzny, ile zawsze okazywało Duchowieństwo w Polsce. Z pomiędzy bardzo wielu przykładow, dosyć jest tylko wspomnieć panowanie Jana Kazimierza, kiedy Duchowni, a mianowicie Litewscy, wszystkie swe skarby na ratunek Oycyzny chętnie ofiarowali. Poźniejsze zaś i pamięci naszej dosięgające zdarzenia, niemniej są świetne, kiedy całe Duchowieństwo, w r. 1794 srebra nawet kościelne złożyło na ołtarzu Oycyzny: a szanowni Biskupi zasiadając w Seymie Konfityucyynym, wieczną swey gorliwości zostawili pamiętkę, przykładając się sami powiększey części do tych ustaw, przez które pomoc ze strony Duchowieństwa, dla zsilenia skarbu i dla pomnożenia siły narodowej była zapewnioną.

Kommissya Rządu tymczasowego W. Xięstwa Litewskiego, będąc zupełnie przekonana, iż tenże sam duch patryotyzmu i cnoty ożywia dzisiejsze Duchowieństwo, który się nieprzerwanie okazywał w ich

poprzednikach, po wysłuchaniu opinii wydziału religijnego, postanowiła wprowadzić do exekucyi wspomniane prawo w r. 1789 uchwalone, podług poniżej wyrażonych przepisow i prawideł, do terażniejszego stanu Duchowieństwa przytlosowanych.

(Tu następują w 10 artykułach prawa ogólne z Konstytucyi 1789 w nichające, i szczególne w gciu artykułach, zawarte, wraz z klasyfikacyą, podług której opłata podatku sęplowego i procentowego ma bydź uskuteczniiona. Kończy się zaś to urządzenie temi słowy:)

Kommissya Rządu tymczasowego Wielkiego Xięstwa Litewskiego porucza wydziałom religijnemu i skarbowemu, ażeby (ile się każdego z nich dotyczy) uczyniły potrzebne od siebie do wykonania tej ustawy rozporządzenia; Administracyom zaś Departamentowym zaleca, ażeby tęż ustawę niezwłocznie, przez władze sobie podległe, ogłosily i exekucyi oney dopilnowały. Dan w Wilnie d. 17go Września 1812 roku.

*(Pod.) Comte de Hogendorp, Prezydent.
Józef Hr. Sierakowski, Franciszek Jelski, Alexander Potocki, Jan Smaldecki, Józef Kosakowski, Generalny Sek.*

Oleżwa do Obywateli Wielkiego Xięstwa Litewskiego.

Już nieprzyjaciel w główney bitwie pod Mozayskiem porażony, stolica iego wzięta, więzy Narodu Polskiego stargane, a wyż dzielni niegdyś Litwini czyż obojętneni tylu cudow bydź chcecie świadkami! Pięć pułkow piechoty, cztery jazdy nowo utworzone, wielu z was w swoje umieścily szeregi, lecz wielu przez dopełniony już prawie tych pułkow komplet pozabwieni jesteście sposobności przyłożenia się

do wskrzeszenia Ojczyzny waszey. Chcąc zaradzić tej trudności, i nowe poświęceniu się waszemu wielkiej sprawie Ojczyzny waszey otworzyć pole, JW. Hr. Hogenorp Jenerałby Litwy Rzadzca, wraz z Przeświałną Kommissyą Rządczą uchwalił formacyą pułku firzelców konnych z samych ochotników złożonego, pod dowództwem Pułkownika Moniuszki i Majora Abramowicza, którzy hojnym przyłożeniem się do formacyi pułku, tych szepniow stali się godnemi. Mężna młodzieży! spieszcie się do tego pułku w Wilnie formującego się, niech z was każdy na część swej możności koni i mundurów się podpisze, wreszcie choć sam z koniem i z umundurowaniem niech się stawia. Utrzymanie pułku tego na etacie i płacy już zaręczone. Spieszcie, a niech z miary waszego pospiechu i łatwości tworzenia pułku konnego, największy z Mocarzow ma wyobrażenie waszego zapatu.

Z rozkazu JW. Jenerala Gubernatora.

Stefan Hr. Grabowski,

G. B. W. Kom. W. Prez.

Dnia 22 Września 1812 r. w Wilnie widziałem Szef sztabu głównego przy Jenerale Gubernatorze Litewskim.

Kirker, Szef Bat.

Z Pińska d 18 Sierpnia.

W powszechnym usiłowaniu Polaków do dźwignia odradzającej się Ojczyzny, Obywatele Powiatow Zapińskiego i Pińskiego, niepospolite patryotyzmu, jednomyślności i poświęcenia się okazali dowody. Rząd Moskiewski z niestychanym okrucieństwem wydarłszy oflatnią część żywności mieszkańcom dla założenia magazynow, przysłał najsroźsze rozkazy, aby wszelki zapas zboża do Mozyrza był przewieziony. Przyszła razem wiadomość o wzięciu niewyciężonych wojsk N.

Cesarza i Króla Napoleona Wielkiego na ziemię Litewską, i o nagłej ucieczce hord zgromadzonej północy. Mimo najstraszliwszych pogroźek cały ogół mieszkańców codziennie oczekując oswobodzenia, rozliczne zwłoki do przeszkodzenia ich zamiarom wynaydował.

W dniu 13tym Lipca, 38 huzarow Austryackich z dwoma officerami, prowadzonych od WW. Fabiana Hornicza, Józefa Strachowskiego, Jana Dmochowskiego, Karola Michałowskiego i Pieszkę, a spotkanych na drodze w Wyzłhoicach o 3 mile przez JW. Rocha Chrzanowskiego, Podprefekta Powiatu, z gorliwością patryotycznej znajomego, tak wspaniale uczęszczanych, przyjętych i zachęcanych, wieczorem o godzinie 9 do Pińska weszło, gdzie za pomocą tamecznych wszelkiego stanu mieszkańców, mających na czelę swoim JW. Szymona Skirmunta, Marszałka Powiatu i za silnym przyłożeniem się JO. Xięcia Kar. Lubeckiego i JW. Jana Grzymały Lubańskiego, mających w bliskości znaczne włości, magazyny pozabierano, a pilnujących one uwięziono. Ośm statków z mąką i owsem już daleko uprowadzonych, zwrocono.

W tej czynności, wzięto magazyn mąki, owsa i krup do 10,000 beczek, siano 10,000 kamieni, wozow 90 okutych, wołow 200, koni 180, wodki garcy 4000, kassę Powiatową 41,000 rubli assy: 14000 srebrnych, magazyn soli 400,000 kamieni, 6 powozek naładowanych bronią i mundurami; zabrano oraz w niewolę 65 żołnierzy garnizonowych z 2 officerami, 4 ułanow, 2 kozakow i Rotmistrza od kirysserow.

Pokazali Obywatele tych Powiatow całą swoją gorliwość patryotyczną i pokazali razem, iak umięią byđć Polacy

wspaniałemi, kiedy wszystkich Moskalow, tak do rządu i policyi należących, iak i zamieszkałych, od wszelkich krzywd zasłoniłi.

O godzinie 12 wszystko już było spokojnym, a zgromadzeni Obywatele i officerowie Auſtryaccy na wspaniałą wieczerażą do JW. Szymona Skirmunta Marszałka Powiatowego, zaproszonemi zosłali, gdzie liczne toały N. Cesarza i Króla Napoleona Wielkiego i Ojczyzny naszej Polski spełniano. Miało całą noc oświecone było; wszędy okrzyki: " Niech żyje W. Napoleon, niech żyje Polska !, rozlegaty się; potwory dwoygłowne, znamiona sromotney Narodu naszego hańby, w okamgnieniu poszarpane zosłaly.

Nazajutrz, licznie zgromadzone Obywatelstwo będąc w zupełney zdarzeń niewiadomości, z pomiędzy siebie delegowało do JO. Xięcia Schwarzenberga, naczelnego Jenerata woysk positkowych Auſtryackich, JO. Xięcia Hieronima Lubbeckiego i WW. Dominika Chrzanowskiego, S. Z. P. P. i Adama Skirmunta Kawalera Maltańskiego.

W dniu 12 Lipca, WW. Twardowski, Stachowski, Jan i Tadeusz Dmochowscy, Dziekoński, Karpowicz, Budzicki, Czaplic, i inni, mając z sobą 5ciu huzarow Auſtryackich we wsi Lubianie, o 8 mil od Pińska, 60 rekrutow nie uzbroionych, 20 żołnierzy protłych z bronią, 2 officerow i 8 koni, bez żadnego wystrzału zabrali. W tym razie W. Stachowski pokazał wiele męztwa i przezorności, albowiem o pół mili swoich towarzyszew zoflawiwszy, sam do dowodzącego officera przyszedł, obeyrzał liczbę nieprzyziaciela i broń, nazad powrócił, i plan na niespodzianych napaźnięcia ułożył.

W dniu 13 Lipca WW. Adam Skir-

munt, Benedykt Nielubowicz, Antoni i Dyżma Ginettowie, Felicyan Orda, Łukasz Rymont, Czapkowski, Jan Dmochowski i inni, mając z sobą 15 huzarow Auſtryackich, na stanowisko Moskiewskie o 4 mil od Pińska we wsi Winoiczach, bronione od 50 żołnierzy konnych napaźli, 6 w niewolą wzięli, 7 na placu trupem położyli, a resztę rozpedzili.

W dniu 14 Lipca powrocili od JO. Xięcia Schwarzenberga Delegowani, Powiatowi Akt Konfederacyi Jeneralney Królestwa Polskiego przywieźli; powszechna radość po przeczytaniu onego wszystkich zaięta umysły, a JW. Marszałek Powiatowy Obywateli i Szlachtę na dzień 19ty Lipca dla zrobienia Akcesu i wybrania Delegowanych na Seymikę zaprosił. Teżoż dnia przybył szwadron huzarow Cesarskich i ułanow Saskich.

W. Fabian Hornicz, zebrawszy kiludziesiąt ochotników, wielką był pomocą woyskom regularnym (do utrzymania pikiet. — Przez cały ciąg pobytu woysk sprzymierzonych, officerowie codziennie przez JW. Szymona Skirmunta Marszałka Powiatowego, JO. Xięcia Karola Lubbeckiego i JW. Jana Grzymałę Lubańskiego, przyimowanemi i częstowanemi byli.

W dniu 19 Lipca zebraoi w 800 osob Obywatele i Szlachta na Seymiki, Akces do Konfederacyi Jeneralney Królestwa Polskiego podpisali, i iednomyślaemi głosy za Delegatow JO. Xięcia Karola Lubbeckiego i JW. Jana Grzymałę Lubańskiego wybrali, z których miał JW. Lubański, wybrany Delegat mowę pełną myśli patrioyicznych, i za ufność w sobie położoną Obywatelom podziękował.

Po odbytym Seymiku Obywatele Szlachta, oraz officerowie Sascy i Auſtryaccy, udali się zaproszeni na wspaniałą o-

biad do JW. Marszałka Powiatowego, gdzie floły więcej iak na 300 osob zaftaw (ne były, a podczas którego liczne toafty N. Cesarza i Króla Napoleona Wielkiego, Wskrziesiciela, Oswobodziciela i Zbawiciela Oyczyzny Polski, i Konfederacyi Jeneralney, spełniano.

Dnia 21 Lipca Jenerał Feldmarszałek Porucznik Austryacki Frimont, wszedł z 8 tysięcznym korpusem, magazyny w części kazał wywieść, a resztę pozostawia, zdał Majorowi Saskiemu Saydlitzowi. D. 23 Jenerał Frimont wyszedł ku Nieświeżowi. D. 24 Major Saski Saydlitz za zbliżeniem się Moskalow, Pińsk opuścił, a Obywatele, gdzie kto mógł, przed nachodzącym nieprzyjacielem schronili się.

D. 26 Lipca Jenerał Moskiewski Mellesino we 4000 wkroczył do tego miasta, gdzie nadzwyczajnymi sposobami Obywatele i mieszkańcy, których znalezione, prześladowanemi, bitemi i więzionemi byli.

D. 14 Sierpnia Jenerał Mellesino popaliwszy magazyny, cofnął się ku Wołyńowi.

W dniu zaś 16tym t. m. Jenerał Austryacki Mohr zajął powtórnie Pińsk, i Obywatele, których niepouważono, do domow swoich powracali.

Z Paryża d. 20 Września.

Z Martignes w departamencie uścia Rodanu donoszą: D. 22 Sierpnia pokazała się Angielska flota, z 14 liniowych okrętow, 3 fregat, &c. złożona, przed portem Fos i otrzy mile od lądu zarzuciła kotwice. Przybycie dowodzącego 8mą wojskową dywizyą jenerała wszelką uśmierzyło obawę. Anglicy flali 8 dni na kotwicach, nabrali świeżey wody z Rodanu, czego nie można im było przeszkodzić, bo flali zawsze daleko od brze-

gow. Ani ieden Anglik nie stąpił na ziemię Francuzką.

P. Denon zaszczycony został godnością barona.

Z Londynu d. 12. Września.

Starania P. Thorntona w celu przywrocenia związków z rządem Duńskim daremne były; rząd ten odrzucił, iak mowią, wszelkie propozycye do pojednania się z Anglią, i nakazał 48 nowych batalionow woyska utworzyć, dla odparcia wszelkiego napadu.

Sidney Smith za powrotem z morza środziemnego obiać ma dowodztwo nad jedną częścią wyprawy, którą od dawna przeciw wschodniem brzegom Hiszpanii przeznaczają. Lądowe woyska tej wyprawy zostają pod rozkazami Jenerała Maitland.

Rząd postanowił zmocnić kanałową flotę, ponieważ flota Francuzka z Skaldy zamysła przepłynąć do Brestu, iak tylko zwyczajny wiatr jesienny zacznie powiewać.

Pierwszy batalion gwardyi Królewskiej miał z Portsmutu do Hiszpanii popłynąć; lecz odebrał rozkaz zatrzymania się do dalszego czasu.

W liście z Rio-Janeiro na początku Lipca pisanego wyczytuemy co następuje: — "Xże Rejent Brazylji zdaie się nakłaniać do pokojowego systemu, nie z własney jednak skłonności, ale dla braku pieniędzy. Flota, która jest bezużytną i służy tylko do parady, ma być rozbroioną.,,

Wszystkie wątpliwości, mowi Morning Chronicle, wszystkie domysły i nadzieie, które z prywatnych listow pisma nasze o wojskowych działaniach na północy przywozidy, zniknęły teraz za przybyciem dziennikow francuzkich do 6 b. m.

zawierających w sobie 13 i 14ty biuletyn wielkiego woyska. Trudno żeby się kto bardziej zawiódł, iak nasi sronnicy woyny, którzy przed Smoleńskiem przygotowali obszerne grób dla woyska Francuzkiego. Przepowiadano, że tam nieodzownie walna bitwa sloczoną zoftanie, a teraz nie wiedzą gdzieby Moskałom naznaczyć mieysce do tentowania wielkich obrotow przeciwko woysku Francuzkiemu.

Z Zemlina d. 18 Sierpnia.

Onegday przybył do Belgradu iadący z Wołoszczyzny na Topole Moskiewski Jenerał major Iwiliewicz (Dalmata) który pod czas bytności swoiey w Topoli Jerzemu Petrowiczowi Czerny i synowi onegoż, a w Belgradzie dowodcy Serwiińskiego Mladen Milowanowiczowi, iako też krewnemu iego i szefowi Serwiińskiego korpusu kozakow, porozdawał powierzone sobie od Jenerata Moskiewskiego dowodzącego woyskiem w Multanach krzyże i medale, przeznaczone dla nich na znak wdzięczności [za wspólne działanie przeciw Turkom w czasie ostatniey przez lat kilka trwającej wojenney wyprawy.

Wiadomo iuż, iż Baszowie Trawnika i Nissy przystali deputowanych do Jerzego Czerny, aby za wkraczaniem woyska Turckiego do Serwii, mieszkańcy iey broń składali, a naczelnicy ich byli z Serwii wypędzeni. Deputowanych Baszy Trawniku odprawił Czerny (iak mówią) bez odpowiedzi; deputowanym zaś Baszy Nissy dał odpowiedź na piśmie z przyłączo-nemi powodami. W krotce odkryć się musi to, co zawiera to pismo, i pod iakimi warunkami zamyśla się on poddać ze swoim narodem. Słychać także, iż wystął do Stambułu Sekretarza swojego z zma Kniaziami w celu wybitagania łaski dla narodu swojego.

Przerwany przez czas krotki związek handlowy z Orszową, zoftał z powodu zupełnego prawie ustąpienia woysk Moskiewskich z Serwii i mnieyszey Wołoszczyzny, znowu przywroconym, a trakt handlowy z Lewantu obrocił się teraz na Orszowę.

z Monachium d. 10 Września.

Gazeta nasza urzędowa ogłosiła doniesienie Jenerata Hr. Wrede dowodzącego teraz całym korpusem Bawarskim (pod naczelnictwem Jenerata Gouvion St. Cyr) a składającym 19tą i 20tą dywizyę przy W. Woysku Francuzkim, o potyczkach d. 16, 17, 18 i 22 Sierpnia z Moskałami, będącemi pod sprawą Xięcia Wittgensteina. — Podług tego doniesienia, ukończyła się potyczka d. 18 o 8mey wieczorem z zupełnym zwycięstwem nad nieprzyjacielem, który dnia 17 i 18go utracił 9000 ludzi w zabitych, rannych i jeńcach; w samych zaś zabitych 4000, 21 dział, i bardzo wiele wozow prochowych i innych. Ale ukochany Jen. Porucz. Deroi śmiertelnie w brzuch ranioaym zoftał. — Przyszło znowu do rozprawy d. 22, w której waleczny Jenerał-Major Siebein ugodzony był w sam brzuch kartaczem. Owo zgo-ła; mieli Bawarczykowie w czterodniowej rozprawie 144 zabitych, 1135 ranionych i 715 zabłąkanych. Między zabitemi są także Pułkownicy Preissing i Wrede, Podpułkownik Gedoni &c., a między ranionemi Jenerałowie Majorowie Raglowich i Vinzenti, wszyscy Adjutantci Jen. Deroi, dowodca artylleryi Colonge, 3 Pułkownicy, 2 Podpułkownicy, 10 Majorowie, 33 Kapitanowie, 53 Porucznicy &c. — Następnią potem Rozkazy dzieanne Jen. Hr. Wrede wydane w Połocku d. 18 19 i 24 Sierpnia. W pierwszym uwielbia waleczność wszystkich pułków; w drugim donosi 19tey dywizyi, iż gdy Jen. Deroi do-

wodzący nią został ciężko ranionym, przeto on dowodzący zotą obeymuie dowodztwo nad obiema; kończy zaś temi słowy: "Był Deroi waszym Jenerałem i razem oycem, żył z wami iakby z familią swoją. Starać się będę, lubo to przytrudno, przykład iego w tey mierze naśladować. Zaufaycie mi, bo ia wam ufam &c., — W trzecim rozkazie dziennym ogłosił, że Jen. Deroi umarł dnia 23 Sierpnia, a nazajutrz Jen. Siebein z ran odniesionych.

Z Bukaresztu d. 10 Września.

Kray nasz znayduie się w smutnym stanie; większa część woyska Moskiewskiego opuściła go w prawdzie, ale dywanowi zalecono wybrać zaległe podatki naydaley do końca bieżącego miesiąca, a na prowincyach są od 5ciu lat zaległe. Pobyt Moskalow w naszym kraju nie wiemy sami iak nazwać czy nieprzyjacielskiem czy przyjacielskiem zajęciem, dosyć że nas zupełnie wyssano. Wielu naybogatszych boiarow przynoszą się do krajow Aufrackich. Względem przysztego naszego rządu nic ieszcze nie wiemy; mówią, iż W. Sułtan zakazał naysurowiey starać się o urząd hospodara, ponieważ zrobił iuż u siebie wybor.

Z drugiego brzegu Dunaju dowiadujemy się, że W. Wezyr złożony z urzędu i do Brussy na wygnanie skazany został, a na miejsce iego (iak się w przeszley Gazecie naszej doniostło) Rumeli Raszyd Basza Nissy postąpił. Przeszły W. Wezyr ściągnąć na siebie miał niełaskę W. Sułtana przez zawarcie Bukareszkiego pokoju, którego warunki są dla Porty uciążliwe.

Ghalib Effendy i Tłumacz Portu Dymitrasko Murusi bawią tu ieszcze ciągle i pozostać mają, aż do zupełnego oddania tych prowincy.

Doniesienia o woiennych zdarzeniach na północy wszystkich tu ściągaia uwagę. Codziennie nadchodzą drukowane doniesienia o zwycięztwach Moskiewskich, które officerowie Moskiewscy wszędzie rozgłaszaia; lecz stanowiska obu stronnych woysk i wiadomości, które tu z prywatnych listow mamy, sprzeciwiaia się tem zwycięzkiem doniesieniom. Wiemy że Cesarz Francuzow postępuje przeciw miaštu Moskwie, dokąd zdobycie Smoleńska ułatwiło mu drogę. Rossyyscy officerowie utrzymuia jednak, iż rząd ich odstąpił teraz planu odpornego i oczekuią walney bitwy, która stanowić będzie względem dawney stolicy państwa Moskiewskiego, (co iuż nastąpiło.)

Rozmaite wiadomości.

B I O G R A F I A.

Xiążęcia Karola Schwarzenberga.

Xiąże Karol Schwarzenberg, na czele 30 tysięcy Aufrakow, ciągnął przez Galicyą do prawego skrzydła wielkiego woyska, idącego przeciwko Moskalom. Wspomniony Xiąże wstawił się iuż w dawniejszych kampaniach woyny Aufrackiey; nieszczęście jednak, które podczas uroczystości zaślubin Cesarza Jmci Napoleona w Paryżu dom iego i familią spotkało, wzbudziło powszechny dla niego interes. Urodził się on dnia 15 Kwietnia 1771. Nie stan, ani familiia, lecz łagodność iego charakteru, obszerne wiadomości, osobista odwaga i przytomność umysłu uczyniły wkrótce różnicę między nim i wielu rówienikami iego. W młodych latach wszedł w służbę woyskową oyczyzny swoiey. Pod Xiążęciem Koburgiem dowodził w roku 1793 przednią strażą. Ziednał sobie naypierwey sławę w bitwach pod Oisy, Estreaux i Landrecy. Odwaga iego na placu bitwy pod Bouchain i Cam-

bray dnia 27 Kwietnia 1794 odebrała nadgrode w orderze Maryi Teresy. Nie zawsze mu jednak służyło szczęście; w nocy z dnia 24 na 25 Czerwca 1796. Moreau przeprawiając się za Ren, uderzył na niego, i opanował Kehl. Imię jego zaisia o znowu w bitwie pod Würzburgiem, kiedy Arcy Xiążę Karol dnia 3go Września pobit naczelnego dowodcę Jourdana i owczasowe woysko Mozy i Sambry odparł ku Renowi; niemniej dnia 16 tegoż samego miesiąca podczas ataku Dietz. W kampanii 1805 zhaydował się Xiążę Schwarzenberg w Ulmie, kiedy to miało, tak nieczemnie przez Maka bronione, Francuzi opasali. Niechciał jednak byđż uczestnikiem hańby tego słabego dowodcy, i wraz z Arcy Xięciem Ferdynandem przerznął się szczęśliwie. Nadgradzając Cesarz zastugi jego, wyniosł go w roku 1808 na stopień Feldmarszałka Porucznika, i mianował go Połtem swoim przy dworze Moskiewskim w Peterzburgu, dokąd ieszcze w roku 1802 miał polechać, lecz tego urzędu w ow czas nieprzyjął. Zaraz po wybuchnieniu wojny w roku 1809 wyiechał z Peterzburga, i po pokoiu Wiedeńskim, udał się w charakterze Połta do Paryża, a powrociwszy flamtąd, na czele korpusu Austryackiego poszedł przeciwko Moskalom.

Czytamy w ostatniej gazecie Lwowskiej, iż, tak się zdaie, Moskiewski Jenerał Tormansow nie otrzymał spodziewanych posiłkow. Bardzo wielu żołnierzy ucieka z korpusu jego.

Gazeta Berlińska donosząc wiadome już z Gazety naszej szczegóły o bitwie stoczoney dnia 7go Września pod Mozayskiem, to ieszcze dodaie: iż w wspomnianym dniu o wpół do 6tej z rana ruszył Xiążę Poniatowski dla obey-

ścia lasu, (o który się lewe skrzydło nieprzyjacielskie opierało, a Xiążę Eckmühl (Marszałek Davoult) ciągnął wzdłuż tego lasu. O godzinie 6 Jenerał Sorbier kazał dawać ognia z dział; o wpół do 8 Jenerał Compans zolał raniony, i pod Xięciem Eckmühl konia ubito. Zaczęła się potem bitwa na całej linii.

Dnia 23go Września z rana strzelano z dział w Królewcu z powodu odebraney wiadomości o weyściu zwycięzkiego woyska do Moskwy, a wieczorem tegoż dnia domy w mieście oświecono.

Woysko Pruskie pod Rygą zolało uzupełnione.

Pisma publiczne Austryackie umieściły śmieszny rapport Jenerała Moskiewskiego Hrabiego Wittgenstein o zdniowej bitwie nad Dryssą (30 i 31 Lipca oraz 1 Sierpnia) z Xiążęciem Reggio (Marszałkiem Oudinot). Spodziewał się wspomniany Jenerał, iż odpędzi Marszałka za Dźwinę, a potem przymusi Marszałka Macdonald do cofnienia się z pod Rygi (zawiodł się w swojej nadziei.) Moskiewski Jenerał Kulniew zginął; kula działowa urwała mu obydwie nogi. Sam Hrabia Wittgenstein zolał raniony w twarz niedaleko skroniow.

Zmarły niedawno z odniesionych ran Bawarski Jenerał Deroi urodził się w Grudniu roku 1743 w Manheimie; mając 7 lat, w miesiącu Czerwcu 1750 otrzymał stopień chorążego, a później Kapitana; w roku 1792 zolał Jenerałem Majorem, w 1804 Jenerałem Porucznikiem, a 1811ym Jenerałem piechoty. Zhaydował się na siedmioletniej wojnie i rewolucyjnej; szczególniej ziednał sobie sławę będąc dowodzcą w Manheimie.

Dnia 14go Września przybył do Stuttgardu goniec od korpusu Wirtemberskiego, będącego przy wielkim woysku. Przejeżdżał on dnia 31 Sierpnia przez Wilno, i przywoził flamtąd wiadomość, iż Królewicz Wirtemberski już tak przyszedł do zdrowia, że dnia 10 Września myślał wyiechać do Stuttgardu.

D O D A T E K

D O N r 81.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 7. PAZDZIERNIKA 1812 Roku WE SRODĘ.

Z Warszawy d. 3. Października.

Doszę wiadomości z miasta Moskwy pod d. 21 z. m. zawierają: że schwytano tamże 300 podpalaczy, i tych zaraz rozstrzelano. Opatrzeni oni byli racami palnemi, które Gubernator Rostopszyn kazał być porobić w zamiarze niby napełnienia niemi balonu i puszczania onegoż na wojsko Francuzkie, ażeby je tym sposobem zniszczyć. Ogień był ugaszony dnia 19 i 20, a przez to czwarta część miasta ocalała, w której wojsko wygodnie jest umieszczone. — Znaleziono tam 150 dział, i iak się już powiedziało 60,000 sztuk nowej broni, nadto niezmierne zapasy prochu i ammunicyi, wielką ilość trunoków i innych potrzeb dla woyska, po piwnicach ukrytych. Prywatne listy dodają, iż żołnierze stawiają oprócz tego baraki, które w 15 dniach będą ukończone. Wielka część mieszkańców nie opuściła swych siedlisk. Przez spalenie Moskwy i innych miast, Moskale tak wielką krainowi swemu zadali klęskę, iż stoletni czasu przeciąg nie będzie dostatecznym do jej wynagrodzenia.

Ministerium Sprawiedliwości.

Podjęte do wiadomości publiczney, iż N. Pań Dekretem swoim pod d. 18go Września r. b. w Pilnie zapadłym raczył łaskawie mianować W. Jana Raciborskiego dziedzica Kaszytowa Sędzią Pokoju

Powiatu Hrubieszowskie w miejsce Wgo Suffczyńskiego, który się z tym rozstał światem. — W Warszawie d. 26 Września 1812.

Z Drezna d. 24. Września.

(Z Gazety Lipskiej.)

Odebrane tu przeszłej nocy wiadomości z głównej kwatery Cesarskiej w Mozaysku pod d. 10 b. m. zawierają w sobie rozmaite szczegóły o bitwie nad rzeką Moskwą, którą zwycięstwo, zawsze wierne orężowi Francuzkiemu, d. 7go b. m. zupełną pomyślnością uwieńczyło.

Obydwa woyska, z których każde blisko 130,000 ludzi wynosiło, stały naprzeciwko sobie z tej strony Mozayska, o 25 mil od miasta Moskwy. Moskale umocnili swoje stanowisko kilku niedokończonymi jeszcze szancami; lecz wojsko Francuzkie posiadało owe korzyści, które w każdym czasie i miejscu są jednakowe, i które na właściwej mocy polegają. Wielki Monarcha i wódz przypomniał to wojsku swojemu zrana, gdy je do boju prowadził, w następującym Rozkazie dziennym:

”Żołnierze! Zbliży się teraz bitwa, której tak mocno pragnęliście! Od was zależy zwyciężyć! Zwycięstwo jest nam potrzebne; nada nam podobnie wszystkimo i dobre leże zimowe, pozwoli oraz prędkiego powrotu do oyczyzny. Spraw-

cie się tak, jak pod Austerlitz, Friedlandem, Witebskiem, Smoleńskiem; niech nayoźniejsi potomkowie zchlubą o waszym sprawieniu się w tym dniu wspominaią; byli oni w owej wielkiej bitwie pod murami Moskwy! — W obozie Cesarskim na wzgorkach Borodyna d. 7go Września o godzinie 2giej zrana.

(Następują potem wiadome już z Numeru 77 Gazety naszej szczegóły tej bitwy, z tym [na końcu dodatkiem: iż na miejsce wypotrzebowanych ładunków, 800 wozów artyllerycznych jeszcze przed bitwą przechodziło przez Smoleńsk.]

Z Monachium d. 18 Września.

Wielka liczba zabitych i ranionych officerów w stosunku do zbyt małej pod-officerów godną jest zażłanowienia. Między poległymi, na 17 podofficerów i żołnierzy wypada 2ch officerów, a między ranionymi 1 na 10ciu. Z 715 zabitych jest tylko 8 officerów. Dowodzi to, jak mężni officerowie nasi nie lękają się śmierci.

Z Tulonu d. 4 Września.

Zawinęło tu 16 okrętów naładowanych kulmi, działowemi, kartaczami, granatami i innemi ryszunkami morskimi, pomimo usiłowania fregat Angielskich w ich zachwyceniu. Dla zabezpieczenia zaś tego dowozu zbliżającego się do portu, wyszło z niego 13 okrętów liniowych i 7 fregat. Wyżey wzmiankowane okręty przewozowe wyszły z portów Agde, Cette, Arles.

Z Tryestu d. 5 Września.

Dzisiejszey nocy mieliśmy tu okro-

pne zdarzenie. Fregata Francuzka z 350 ludźmi, z których się nikt nie uratował, wyleciała na powietrze. Szczęściem, przypadek ten nie zrzucił miasła naszemu inney szkody nad tę, że prawie wszystkie okna się potrzaskały.

Z Neapolu d. 1 Września.

Korsarz Francuzki Karolina pod sprawą Kapitana Jozefa Marengo przyprowadził tu wczoray bryga Angielskiego, mającego 10 dział i 80 ludzi. Bryg ten naładowany był tarcicami i skórami.

Z Nowogorku d. 125. Lipca.

Woyska nasze zrobiły pierwszy krok pomyslny, który największy wzbudza za-
pał. Jenerał Hull i woyska jego wysiadły do Kanady i po mocnym dosyć oporze opanowały miasło Sandwich. Jenerał Hull wydał do mieszkańców Kanady mocną odezwę, w której obiecuje im, iż oswobodzi ich z pod iarzma angielskiego. Zapowiada, iż na wszystkie wypadki jest przygotowany, iż ma z sobą woyska, które wszystkie zawady uprzatnąć potrafią, i że te woyska są tylko przednią strażą siły, którą Ziednoczone Stany do tego kraju posłałają.

Dnia 5 i 6 Października 1812.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korz: Przenicy	18 —	17 —	16 —	14 —
nowe Zyto	12 15	12 —	11 —	10 —
nowy Jęczmień	12 —	11 —	10 —	9 —
— Owsa	6 —	5 15	5 —	—
— Jagiel	18 —	16 —	13 15	15 —
— Grochu	—	—	—	—
— Rze, aku	—	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

Majątku rozbiorowego niegdy Jozefa Zycinskiego, Sadownie ustanowiony Kurator na mocy rezolucyi Wysokiego Trybunatu Cyw. iwszey Instancyi Departamentu Rademskiego Wvdziału IIgo pod dniem 29 Lutego roku 1812 do liczby 35 wypadłey, po upłynieniu pierwszego bezskutecznie dla nieławienia się Wierzycieli, terminu, wzywa powtórnie majątku tegoż rozbiorowego Wierzycieli, a nayprzod UUr. Jana

Zelkowskiego bywszego Administratora, czyli raczey jego dziedzicow, Walentego Charzewskiego i Dominika Raczynskiego deputatow, powtore zgromadzenie Cylltersow Klastoru Pokrzywnickiego i Plebana Kościoła Paraafialnego w Olbrzechowicach w Gminie tegoż Kościoła w assytlencyi Rządu, UUr. Stanisława Chomentowskiego, Michała Zagorskiego, Wincentego Sosnowskiego, Karola Malinowskiego, Jerzego Pogorzelskiego, Jana Malickiego, Jozefa Tomaszewskiego, Antoniego Łackiego, i Jozefa Jastrzębskiego, aby w dniu 24tym Października roku bież. 1812 w Trybunale Cywil. 1wszey Instancyi Departamentow Radomskiego Wydziale Ilgim w mieście Radomiu pod liczbą 66 przed Sędzią delegowanym o godzinie 9tej z rana, Massy tey Deputacy zatrzymane w rękach swych, zdane przez bywszego Administratora rachunki, złożyli; w ogólności zaś, wszyscy Wierzyciele w celu ustanowienia nowej Deputacyi lub dawney zatwierdzenia, złożonych przez bywszego Kuratora rachunkow, przejrzenia, i przyznania lub odrzucenia, Massy czynny i bierney ustanowienia, sposobow dalszey Administracyi lub rozdzielenia Massy, oznaczenia, obowiązkow dla Deputacyi przepisanego, oraz nagrody dla Kuratora i Deputacyi oznaczenia, stawili się. — Ostrzega oraz, że w przypadku niezłożenia przez Deputacyą zatrzymanych w rękach ich będących rachunkow, ilość pieniężna rachunkiem takowym mająca być usprawiedliwioną, na rzecz Deputatow porachowaną zostanie, a wszyscy w ogole Wierzyciele nie stawiający za przychylających się do zdania stawiających uważanemi będą, i że na tym terminie niezważając na Wierzycieli nie stawiających się, Trybunał w tey Massie z Urzędu postępować będzie. — W Radomiu dnia 15go Września roku 1812.

*Antoni Grabowski, przy Tryb. C. I. Inst. D. Rad. Patron
majątku rozbiornego niegdą Jozefa Zycińskiego Kurator.*

Gazeta Literatary Lipskiej pierwszego Półroczka składająca się z 160 Numerow czyli półtarkuszkow już rozestaną została. Gdzie z naynowszych i naygruntowniejszych zdań, nayważniejszych Pism (z których iedynie namienia się o Autorze Jacobi piszącym o Metafizyce i o wydanych innych w tey Nauce rozwiązaniach, tudzież, o szacownych Dziełach Millin, Micali, Visconti, Chardin — Langlès, Seroux d'Agincourt, de Flansaq) z nayflosowniejszych krotko zebranych Recenzyi, rzadkich innych Dzieł można sądzić, ile się uczona Publiczność z Redakcyi tey spodziewać ma; albowiem procz tego Gazetę tę zaleca mnogość znakomitych i wyższych Uczonych wiadomości. — Cena roczney Prenumeraty jest ośm Talarow Saskich. — W Lipsku dnia 25go Czerwca 1812 Roku.

Brentsch i Härtl Compag.

Nizey podpisani tymczasowi Syndykowie upadtey Massy Stanisława Pyrzanowskiego Dekretem Wysokiego Trybunału Handlowego Departamentow Krakowskiego i Radomskiego z dnia 17 Czerwca r. b. pod liczbą 132 mianowani, flosując się do przesyłow prawa Kodexu Handlowego księgi III. Oddziału IV. Artykułu 66 jako niepięty wezwania W. Ludwika Stanowskiego delegowanego Kommissarza Sądowego mamy honor zawiadomić wszystkich upadtey Massy Wierzycieli, iż termin czterdziestodniowy do sprawdzenia, czyli weryfikacyi szczególnych Massy długow, do dnia 9 Listopada r. b. wyznaczony został, iakoż niniejszem go wyznaczamy, wzywając oraz wszystkich Massy Wierzycieli, ażeby w przeciągu tych dni czterdziestu bądź osobicie, bądź przez swoich Pełnomocnikow w dniu poniedziałkowe od godziny 9 do godziny 12tey przed południem w Kancellaryi Wysokiego Trybunału Handlowego w każdym tygodniu przed nizey podpisanemi Syndykami upadłości stawić się nieomieszkalni, iako też oświadczyli, iakowym prawem i iakowey summy Wierzycielami są, tudzież żeby Papiery długi udowodniające Syndykom wręczyli, lub żeby je w Kancellaryi Trybunału Handlowego złożyli, na które otrzymaiają Rewersa. gdyż w przeciwnym razie po upływie czterdziestodniowego terminu lista niezgłaszających się Wierzycieli sporządzoną, i Wysokiemu Trybunałowi Handlowemu z tą prozbą przedstawiona będzie, ażeby niezgłaszający się Wierzyciele za uporczywie nie stawiających ogłoszeni i od oddziału Massy za wyłączone poczytani byli. — Wzywamy rownie owych Massy Wierzycieli, którzyby do rzeczy nieruchomych, lub ruchomych upadtey Massy Stanisława Pyrzanowskiego prawo własności, lub zastrawu mieć miałeli, ażeby w przeciągu wyznaczonego terminu w dniach i godzinach wyżej wskazanych przed W. Kommissarzem i nizey podpisanemi Syndykami celem udowodnienia praw swoich zgła-

szali się, aby w przypadku niemożności załatwienia podobnych interessow, rzecz sporna pod rozstrzygnięcie Wysokiego Trybunału Handlowego odesłaną być mogła. — Wzywamy nakoniec wszystkich upadłej Massy Stanisława Pyrańowskiego dłużników, ażeby to co Massie winni, na ręce podpisanych Syndyków naydaley do dni 15 od daty niniejszego obwieszczenia za kwitem na rzecz Massy zapłacić niezaniebali, gdyż po upłynionym piętnastodniowym terminie każdy dłużnik o zapłacenie należności upadłej Massie przed Wysoki Trybunał Handlowy zapozwany zostanie, i koszta prawne na siebie ściągnie.

W Krakowie dnia 30 Września 1812 roku.

Ms. Nikoledon, Patron Tryb. Cyw. I. J. D. K.

Alxander Solwarowski.

Niżej podpisany J. K. Mci Pisarz Aktowy Departamentu Krakowskiego, przez Rezolucyą Wysokiego Trybunału Cywilnego iszey Instancyi Departamentu Krakowskiego, dnia 8 miesiąca Sierpnia 1812 Roku do liczby 3062 wydaną, delegowany, do publiczney podaie wiadomości, iż w kamienicy w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod Nrem 231 położoney, ruchomości po niegdy Kunegundzie z Cypserow Ziobrowskiej pozostate, iako to: suknie, bieliznę, pościel, stolarszczyznę, porcelanę i fajans, różne sprzęty domowe i kosztowności, za gotowe srebrne pieniądze, na dniu 13 miesiąca Października 1812 Roku, o godzinie 9tey z rana sprzedawać będzie. — Dan w Krakowie dnia 19go Września 1812 Roku.

Fl. Ryan Choynach.

Dnia 11go Października r. b. o godzinie 3ciey po południu 7 sztuk bydła, kilkadziesiąt korcy ziemniaków i różne ruchomości pod Łobzowem przy Krakowie na Folwarku Bożydar czyli świnia krzywda zwanym za gotową srebrną monetę sprzedane zollaną; wszyscy przeto chcą kupna takowych mający w dniu i mieyscu wyrzeczonym stawić się zechcą. — Dan w Krakowie dnia 26go Października 1812.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. I. D. K.

Założony nowo w naszym Handlu w Krakowie w Rynku pod Krzysztoforami skład świec laurowych tak kościelnych iako i stołowych Fabryki z naydoskonalszych i za pomierną cenę powoduie nas podaie to do publiczney wiadomości.

Wenzel i S nowie

Ponieważ w dniu 4tym m. b. licytacya ruchomości na Ludwinowie i Kapelance do skutku nie doszła, przeto też ruchomości, oraz drzewo różnego gatunku, tartice i okrajki na Ludwinowie, także dnia 8go Października zrana od godziny 9tey do 12tey, a po południu od 3ciey do 6tey publicznie sprzedawane będą. Wszyscy zatem chcą kupna takowych efektow mający wspomnionym dniu i mieyscu stawić się zechcą. Dan w Krakowie d. 5go Października 1812 roku.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. J. D. K.

Prezydent Muncypalności Miała Wolnego Handlu Krakowa podaie do powszechney wiadomości, iż na mocy Reskryptu JW Prefekta pod dniem 14 Sierpnia 1812 do liczby 10184 zapadłego dobra mieyskie Beyszcza i Daywor z cegielnią i piecem wapiennym w Dayworze znaydującemi się, na czas od 29 Września 1812 do ostatniego Maia 1815, sposobem publiczney licytacyi w Biorze Prezydenta Muncypalności dnia 12 Października 1812 z rana o 9tey godzinie odbywać się mającey w arendę wypuszczone zostaną. Cena fiskalna roczney arendy wynosi 5899 złp. gr. 12, a każdy zgłaszający się licytant będzie winien na ręce Kommissyi licytacyney przed rozpoczęciem aktu licytacyi złożyć wadium 590 złp. Chęć mający nabycia takowey arendy nieomieszkaia w dniu rzezonym 12 Października 1812 z rana o 9tey godzinie w domu Muncypalnym Kommissya zwanym pod Nrem 6 stojącym, stawić się. O dalszych kondycyach arendownych można w kalkulaturze Administracyi Muncypalney zasiągnąć wiadomość.

W Krakowie d. 2 Października 1812 roku.

Zarzecki, P. M.

Kozdrayski, Sekr.

Uwiadomia się Publiczność, iż w dniu 12tym Października r. b. na ulicy żydowskiej w Krakowie pod Nrem 398 w kamienicy P. Drozdowskiego, odprawiać się będzie sprzedaż siałow bukowych leśnych przez publiczną licytacyą; życzący sobie tychże nabycia zechcą się stawić w mieyscu rzezonym o godzinie 9tey ranney.